

נשים שטענה שרק גירוי הדגדגן מביא אשה לידי אורגזמה

אורגזמה הגדולה. כשהיא מתרחשת, זה מתקיים בשיא הלהט. עלפון החושים הוא כל-כך עצום, שבאמת אחר-כך אני מגיעה לעלפון של ממש, בלי תחושה של כלום, וזה נמשך בין 10 ל-20 דקות. היו לי כמה מיקרים שבהם הגבר ממש נבהל מהעלפון הזה. אבל במיקרה מסויים של גבר שהיה לי איתו סיפור ארוך, גם הוא היה מתעלף ביחד איתי. אחרים — נבהלו, אם כי הנבהלים הללו, הם דווקא המאהבים הטובים ביותר.

אני מאמינה שאפשר להגיע אל האורגזמה הגדולה בבת אחת, אך בהחלט אפשר לחוש מיספר גדול של אורגזמות קטנות, וליהנות מהן גם בלי להגיע לאורגזמה הגדולה. הכל תלוי בכך הווג ובסוג היחסים שבינינו. אם הוא יודע לחוש את שלב הרפיונות הקטנים, העדינים (של האורגזמות הקטנות), וההבנה איתו עומדת על רמה גבוהה, יש התקדמות הדרגתית אל הפיצוץ — העלפון. זה לא יקרה לשום ילדה או נערה או אשה במישגל הראשון. מהו האיזור הרגיש ביותר בגופי? את מצחיקה אותי! כל גופי רגיש! לכל אבר יש תפקיד. הבעיה שאנשים שוכחים שלא האבר אלא צורת המגע הם הקובעים. דגדגן? כבדו במקומו מתנה, אך ליקוק כפות אצבעות הרגליים, למשל, מסוגל לעתים להביא להתעוררות גופנית פנימית. יותר מאשר נגיעה פלגמטית בדגדגן או החיפושים אחריו...

תיסכולים מיניים? התנסות ראשונה? אני מאמינה שהיה לי מול. מגיל צעיר החלטתי שכל דבר אני אלמד באופן טבעי, וסירבתי להציץ בחומר קריאה "גס". שהיה מועבר בין בני כיתתי בבית-הספר היסודי. הנשיקה הראשונה היתה חוויה אמיתית ועבר זמן רב עד שחשתי את חווית הנגיעה בשדי הבתוליים. אני צוחקת עכשיו, כי כשאותו חבר ראשון נגע בשדי, חשבתי שאני זונה ורציתי להתאבד. המיסכן נאלץ

איך אפשר ללמד גבר? מיסתורי האורגזמה הנשית

המאמר שמורסם בגיליון "העולם הזה" של השבוע שעבר, תחת הכותרת "מיסתורי האורגזמה הנשית", עורר, כמצופה, תגובות חריפות ביותר של הזדהות, מחאה ותרעומה. באלפי בתים שימש מאמרה של האשה האוסטרלית, שנתנה תיאור שונה לחלוטין מהמקובל על האורגזמה הנשית, נושא דוויכוח פוער. לא רק לגבי נשים רבות היווה המאמר גילוי ששינה תפיסתן לגבי מקומן ביחסי המין, אלא גם לגבי גברים רבים, בני כל הגילים, היו במאמר גילויים מדהימים. גילה רזין, כתבת "העולם הזה" לענייני רפואה, שגבתה בשבוע שעבר עדויות ותגובות של נשים ישראליות על אותו מאמר, ממשית ככך בעמודים אלה.

גם בכך יש שינוי מהפכני. בפעם הראשונה מוכנות נשים, בעיקר בות מאמר זה, להזדהות בשמן המלא ודגמות סודות אינטימיים ביותר. גילה רזין תמשיך לגבות עדויות ותגובות בגיליונות הבאים, מתוך תיקווה שבכך יתרום, "העולם הזה" להכרעת חייהם של רכבות גברים ונשים בישראל, שהבורות הכללית בעניינימין פגעה בהם.

ב-10 באוגוסט תהיה אלה ברקת בת 41, היא גרושה ללא ילדים, שונאת את המילה "גרושה", טוענת ששני הגברים שלהם היתה נשואה — "בטעות", כי דבריה — הם הגברים הפחות חשובים בחייה. היא אומרת שאין לה מקצוע, למרות שרבים מכירים אותה כעיתונאית (לא פעילה בזמן האחרון) אך היא מקווה שיזכרוה כסופרת. אלה ברקת הוציאה לאור שלושה ספרים, שהאחרון — תנו לי להיכנס (סיפור נפש) — שינה, לדבריה, את חייה ואת מבטה על יחסים בין-אישיים. בשלוש השנים האחרונות כתבה שלושה ספרים המבוססים על ניסיונותיה האישיים והעיתונאיים. ואחד מהם דן ביחסים שבינו לבינה, בסיבות שהביאו לניכור בין המינים, בסיבות להומוסקסואליות ובמהות האהבה. (ספר אחר הוא סיפור אישי, מסע אל הדת היהודית, שאותו כתבה אחרי שהיתה ששה חודשים בטיפ דתי). היא טוענת שסיום עריכתם של הספרים מתעכב בגלל מילחמת-קיום פשוטה. באין לה תומך, היא מתפרנסת למחייתה ככתבת ומקווה למצוא גואל פיננסי.

אלה ברקת אומרת:

אורגזמה? עלפון חושים. איבוד תחושת הגוף. כשמתרחשת אורגזמה אמיתית, גדר לה, הראש מתרוקן מהמחשבות. קיימת רק תחושת ההנאה, המביאה אותי לריחוף ואוויריות בין הבשר לעור.

אני מכירה שתי צורות של אורגזמה. "אורגזמה קטנה" ו-"אורגזמה גדולה". הן הבדל בין השתיים הוא כמו ההבדל בין רגש התיבה לרגש האהבה. אלה שני דרגות שונות של תחושה. במישגל יש מיגוון מגעים המביאים את הגוף למעין רפיון חושים נעים ועדין. רפיון זה הוא למעשה "אורגזמה קטנה". במישגל טוב אני יכולה להגיע לכמה אורגזמות קטנות. ככל שגובר להט היצרים, מתקרבת ה-